

μος ἐγένετο ὡς διὰ ταχυδρομείου· ὅθεν ἡ ἀργία, εἰς εἰς τὴν ὅποιαν οἱ σύμμαχοι νικῆται κατεδικάσαν τὸν Ναπολέοντα ἔθλιβε τὴν ψυχὴν του πλειότερον παρὰ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ πάντα τὰ παρακλόουθα αὐτῆς κακά.

**ΑΝΕΚΔΟΤΑ.**

Λουδοβίκος ὁ ΙΑ. προδιώρισε σύνταξιν ἐτησίαν εἰς τὸν περίφημον ἱεροκήρυκα Ἀββᾶ Πούλον· Ὁ καλὸς οὗτος κληρικὸς δὲν ἐκήρυττε πλέον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· διότι ἡ σύνταξις παρέχεν αὐτῷ ἄφθονον πόρον εὐζωίας. Θαυμαζῶν ὁ Βασιλεὺς διὰ τὴν σιωπὴν τοῦ ἱεροῦ ρήτορος ἠρώτησε τί ἔπαθε καὶ δὲν ἀκούεται; Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη τις τῶν ἀξιωματικῶν του, ὁ πετεινὸς ἔταν παχύνηται δὲν λαλεῖ πλέον.

**ΔΑΚΤΥΛΙΑ ΑΡΑΒΩΝΟΣ.**

Ἐκ τῶν ἀνταλλατσομένων δακτυλίων τοῦ ἀρραβῶνος τὸ μὲν εἶναι ἐμβλημα τοῦ συμφέροντος, τὸ δὲ ἀρραβῶν ἔρωτος· Διατί ἡ νεανίας δὲν ἀναζητεῖ τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ τὸν ἔρωτα καὶ ὁ ἀνὴρ θηρεύει πάντοτε τὸ πλουσιώτερον συνοικέσιον; Διότι τῆς νεανίδος ἡ καρδία εἶναι παρθένος, ἐνῶ ἡ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι μεστή καὶ τετριμμένη.

**ΙΝΩΜΙΚΟΝ ΤΟΥ ΓΙΑΜΚΧΑΡΗ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΡΑΒΟΣ.**

*Ἄν ἔχῃς ἰέλιν πατριὸν κ' εἶσ' εὐγενῆς, ἀγάλλου,  
Ἄλλὰ προσπάθησον καὶ σὺ νὰ στολισθῆς μετ' ἄλλου.  
Ἀμφοτέρ', οἱ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς οἰκογενείας,  
Ἀποτελοῦν τὴν ἀληθῆ στολὴν τῆς εὐγενείας.  
Ἀμφοτέροι διαφεραὶ δὲν ἔχουν μικροτέρας.  
Ἄφ' ὅσας ἡ σημερινὴ τῆς χθεςτινῆς ἡμέρας.  
Σήμερον μὲ τὴν χθεςτινὴν τροπὴν σου δὲν χρῶσαι-  
ναι, (νεῖς,  
Οὐδ' ἐξ ἐκείνης αἰρίων δυνάμεις περιμένει.*

**ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΜΕΡΙΣ.**

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.**

Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουστος ἐξηκολούθησαν καὶ ἴσως εἰς πολὺν καιρὸν ἔτι ἐξακολουθήσωσι τὴν περὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων λογομαχίαν. Πικρία πολλὴ καὶ ἐπίδειξις λόγων καὶ σοφίσματα ἐνίοτε, πάντοτε δὲ πάθος πολιτικῶν καὶ μνησικακίᾶ ἰσχυροτέρησαν πᾶσαν σχεδὸν τὴν σκανδαλώδη ταύτην συζήτησιν. Ἄλλ' ἐτάχυναν τὸ ἐξόδιον τοῦ δυστυχῶς δράματος· ἡ ἀπονενομημένη τοῦ Χριστοφόρου ἀνταρσία καὶ τὰ ἀνακαλυφθέντα περὶ νέας συνωμοσίας (τοῦ Φλαμιάτου) ἐγγράφα. Ἐκ τῶν περιστάσεων τούτων ἀναγκασθεῖτα ἡ Κυβερνήτης περισσότερον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν κανο-

νισμόν τῆς Συνόδου ὡς βάσιν τῶν λοιπῶν νομοσχεδίων, ὅποιαδήποτε εἰς τὸ ἐξῆς· τύχη νὰ εἰσάξη.

Ὁ καταστατικὸς οὗτος νόμος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θεωρηθεὶς ἐπιτήδειος νὰ ἐνισχύσῃ τὴν τάξιν ἐνεκρίθη ἀσυζητήτως σχεδὸν καὶ αὐθημερόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Γερουσία ἐπειτα τὰ αὐτὰ φρονούσα ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου προθυμήθη νὰ παραδεχθῆ παυσιπρεΐα τὸ νομοσχέδιον.

Τὰ παιδιότατα τοῦ νόμου περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξῆς διατάξεις.

Ἡ Σύνοδος συγκροτεῖται ὑπὸ πέντε ἀρχιερέων ἐχόντων ἐπισκοπίας. Ἐξ αὐτῶν δὲ οἱ μὲν τέσσαρες λεγόμενοι σύνεδροι λαμβάνονται κατὰ τὰ προσβία τῆς ἀρχιερατείας των· ὁ δὲ πέμπτος ὡς πρόεδρος θέλει εἶναι πάντοτε ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Ἄνα πᾶν ἔτος οἱ σύνεδροι ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἐκτός μόνον ἂν ἡ Κυβερνήτης ἐγκρίνη νὰ κρατήσῃ δύο ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλην περίεσον.

Οἱ ἀρχιερεῖς οὗτοι ἐμφανιζόμενοι εἰς τὸν Βασιλέα καὶ κυριάρχην των Ὁθωνα διαθεβαίουσιν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνη αὐτῶν, ὅτι θέλουσι διατηρήσει τοὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, φέροντες ὡς μάρτυρα αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Βασιλικὸς ἐπίτροπος, (ὡς μέγας λογοθέτης), συμπαραδρεύει πάντοτε μετὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς Συνόδου, ὑπογράφων πάσας τὰς ἀποφάσεις, ἢ πράξεις αὐτῆς, διότι ἄνευ τούτου θεωροῦνται ὡς ἄκυροι.

Ἡ Σύνοδος ἐπιβλέπει τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν, καὶ τὴν θρησκευτικὴν διδασχὴν, χειροτονεῖ, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν τήρησιν τῶν δογμάτων, καταγγέλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ὑποπτα καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν σχολείων βιβλία κτλ. Δὲν ἀφορίζει ποτέ, οὔτε περιορίζει εἰς μόνην τοὺς ἐνόχους κληρικούς, οὔτε κηρύττει αὐτοὺς ἀρχούς, οὔτε καθαιρεῖ ἄνευ ἐγκρίσεως ἀνωτέρας. Δὲν ἔχει ἀδίκαν νὰ ἀνταποκρίνηται ἐξωτερικῶς μετ' ἄλλην πολιτικὴν, ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν εἰμὴ διὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄν ὁ Βασιλεὺς διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης μετὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, ἀφ' οὗ ὁ καταδικασθεὶς εἰ ἀναφορᾶς του τὴν ζήτησιν, ἢ ἀναθεώρησις αὐτῆ γίνεται προσκαλουμένων ἄλλων ἐπισκόπων.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ παρεμβαίνει ἐν μέρει εἰς τὰ τῶν γάμων, καταμνηνεῖ τοὺς παρανόμους καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ συμβιβᾶσῃ τοὺς διαφερομένους συζύγους· ἀλλὰ τὸ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπισκόπου δικάζει ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ Σύνοδος περιπεσοῦσα εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικῶν θεσμοῦ καθίσταται ὑπεύθυνος, καὶ δικάζεται ἐπ' ἄλλων ἀρχιερέων. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις ἀφορᾶ καὶ πολιτικὰ καθήκοντα, ἡ Κυβερνήτης ἀποφασίζει κατὰ τοὺς νόμους.

Δύναται τις ὁ τυχὼν νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν διὰ κατάχρησιν, ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας κτλ.

— Ἀπέθανεν ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὁ Λάζαρος Κουντουριώτης. Τοιοῦτου ἀνδρὸς ἔπρεπε νὰ ἀναστηλωθῶσιν ἀνδριάνταις καὶ τὸ